

Dyssegaards- Kirken

Nummer 2 - 1. Oktober 1948 - 13. Aargang

Dyssegaardskirken (i Dyssegaardsskolen, Dyssegaardsvej 26)

Højmesse hver Søndag Kl. 10.
(Prædikantliste i Aviserne).

Bibellæsning i Præstegaarden.
Den anden og fjerde Mandag i hver Maaned
Kl. 20. Alle er velkomne.

Frivilligt Drengeforbund.
Formand: Pastor Jacobsen.
Leder: Klokker Rudolf Hansen.
(Program tilstilles Medlemmerne).

Søndagsskole hver Søndag Kl. 13
i Dyssegaardskirken. Forstander: Skolebe-
tjent Schmidt.

* * *

Adresser:

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen.
Dyssebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes bedst Kl.
18—19 (Tirsdag ikke).

Residerende Kapellan Max W. Olsen.
Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træffes
bedst Kl. 12—13. (Fredag ikke).

Klokker Rudolf Hansen.
Ellemosevej 115. Telf. GE 2875. Træffes hver Dag
(undt. Torsdag) Kl. 10—13, Fredag tillige Kl. 18—19.

Organist Paul Hamburger.
Jægerbakken 7. Telf. Ordr. 5227.

Menighedsrådets Formand:
Overretssagfører Hans Bredmose.
Fragariavej 9. Telf. Helrup 4854.

Menighedspsygl. Frk. E. Rønnenkamp Holst.
Begehøj 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl. 13—15.

Herrens Ord bliver evindeligt

Den lyse Sommer er forbi, og Efteraaret er over os. „Nu falmer Skoven trindt om Land, og Fuglestemmer daler“. Dagen er blevet kort, Aftenen til Gengæld lang og kølig; den mørke og kedelige Vinter staar for Døren.

Det er trist igennem Aarets Løb at blive mindet om alle Tings Omskiftelighed, ja Forkrænkelighed, som griber ind ogsaa i vor egen personlige Tilværelse. „Alt Kød til Hobe er Græs, al dets Ynde, som Markens Blømt; Græsset visner, og Blomsten falder af“, staar der hos Profeten Esajas (40, 6-7). Og vor Erfaring gaar ud paa det samme. Men Profeten tilføjer noget afgørende: „Herrens Ord bliver evindeligt!“ Han har gentagne Gange oplevet, at midt i en urolig og usikker Verden var der een Ting, som ikke svigtede, og som han trygt kunde forlade sig paa, og det var Guds Ord. Herrens Ord gav Haab og Frimodighed, Herrens Ord gav Livet Mening og Indhold. Og derfor maatte Profeten blive en Forkynder af dette Ord.

Herrens Ord bliver evindeligt; det vil sige: det lyder til hver ny Generation, der vokser frem. Vel har Guds Ord haft — og har stadig — mange Fjender; det lyder dog endnu iblandt os med sin gamle Kraft og Klang. Det lyder iblandt os for at kalde os til Gud; det er et Ord om, at Gud kommer os i Hu. Har vi end ofte svigtet ham eller ikke skænket ham en Tanke, saa har han dog ikke forkastet os, men ligesom en Fader forbarmer sig over sine Børn, saaledes forbarmer Gud sig over os, og derfor sparede han ikke sin egen Søn, men gav ham hen for os alle, for at vi i vor Herres Jesu Navn altid kunde finde en naadig Fader i Himlens Gud. Det er, hvad Guds Ord gaar ud paa: Han er vor himmelske Fader. Han vil frelse os gennem denne timelige og omskiftelige Verden til sit evige Rige. Han vil, idet vi giver ham vor Tro,

fylde vort Liv med sin Fred og sin Glæde. Derfor er Herrens Ord et Evangelium, det vil sige et godt og glædeligt Budskab baade for vore Øren og vore Hjerter. Det bliver evindeligt, det staar fast, naar alt andet rokkes. Maatte vi albid have Lyst til at høre det og leve derefter.

Max W. Olsen.

Verdens Haab

Verden blev ikke frelst ved en Mand, der tog et Scepter i sin Haand og svang det over Folkene; men Verden blev frelst ved en Mand, der tog en Tornekrone paa sit Hoved og lod sine Hænder nagle til Korset.

Biskop B. J. Fog.

Navnet over alle Navne

Det betyder saa meget, hvilket Navn vi har. Vi taler om at have et godt Navn eller et mindre godt Navn, og gennemgaaende stræber vi vel efter at faa et godt Navn iblandt vore Medmennesker. Er vi utilfredse med vort borgerlige Efternavn, kan vi formedelst et vist Pengebeløb faa et andet Navn, som vi synes er kønnere; men Mennesket, som bærer selve Navnet, er ikke saa let at forandre; han er født i Synd; han gør Synd daglig, og som Følge deraf vil han ogsaa faa Syndens Sold: Døden. Det er ikke videre lyse Udsigter, for vi kan ikke købe os fri, og det hjælper heller ikke, om vi saa har aldrig saa mange gode Forsætter. Paulus skriver om dette Menneske: „Jeg elendige Menneske; hvem skal fri mig fra dette Dødens Legeme.“ (Rom. 7, 24).

Overfor den almægtige og nidkære Gud maa vi finde os selv i Stillingen som det elendige Menneske, der intet er og intet formaar, selv om vi bærer et nok saa velklingende Navn, og maaske ogsaa har godt Omdømme blandt andre; men det er svært for det selvglade og sig-selv-nok Menneske.

Hvor er det frygteligt, at man kan være tilfreds med sig selv uden Tanke for Tid og Evighed; for Evigheden vil jo komme, selv om man prøver paa at slaa Tanken paa Flugt. Gud give, at Nødraabet: „Jeg elendige Menneske“ maatte komme frem paa alles Læber; for der er nemlig en Udvej — en Frelse — for det elendige Menneske, men ogsaa kun for ham. Vi kan skyde os ind under Navnet over alle Navne. Paulus jubler: „Gud ske Tak ved Jesus Kristus, vor Herre.“ Og der er mange, som har haft den samme Oplevelse som han.

Jesus er Navnet mageløst baaret af Herren
med Ære,
deri al Naaden er udøst, som kan i

Sandheden være.

Frelser for alt, som frelses kan,
Vor og al Verdens Frelsermand,
det er vor Jesus, den Kristus.

I det Navn er vi døbt; vi bærer jo Kristennavnet. I det Navn kan vi bede vort Fadervor — i det Navn kan vi leve trygt, selv om Verden er ond og Tiderne usikre. og i det Navn kan vi dø med Fred, fordi vi ved hans Død og Opstandelse blev forligte med Gud. Og takket være ham kan vi ogsaa tage det dejlige Ord fra Esajas til os: „Frygt ikke, thi jeg genløste dig, jeg kaldte dig ved Navn; du er min.“ (Esajas 43, 1).

Pastor E. Klitbo Bach.

Bibellæsninger i Præstegaarden

Sidste Vinter afholdtes ved Kirkens Præster en Række Bibellæsninger i Præstegaarden. Vi gennemgik Markus-Evangeliet, og en Kreds af Mennesker samledes trofast to Gange om Maanedes Vinteren igennem. I den kommende Vinter agter vi at fortsætte med dette Stykke Menighedsarbejde og indbyder hermed alle Venner af vor Kirke til at deltage i Bibellæsningerne i Præstegaarden anden og fjerde Mandag i hver Maaned, første Gang Mandag den 11. Oktober Kl. 20.

Møde for vort Sogns gamle

Som det vil erindres, afholdtes tidligere lejlighedsvis i Vinterhalvaaret Sammenkomster for vort Sogns Gamle. Krigstidens mange Restriktioner, ikke mindst Vanskelighederne med at skaffe et passende, opvarmet Lokale, har desværre bevirket, at disse Møder ophørte. Nu har vi imidlertid til Hensigt at genoptage denne gode Skik og bekendtgør allerede nu, at vi Mandag den 18. Oktober Kl. 14,30 gerne vilde samles med vort Sogns Gamle til en hyggelig Eftermiddag i Dyssegaardskirken. —

Dette er blot en foreløbig Meddelelse. Indbydelse vil til sin Tid udgaa til hver enkelt.

Særlige Gaver.

(Indbetalt til Pastor Jacobsen).

Fabrikant Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298, Kr. 2500,00 til Døbefont i den nye Kirke. — Fru Ahrenkiel, Rantoftevej 51, Kr. 20,00 — Fru og Frk. Rand, Sønderengen 86, Kr. 5,00. — Ved et Bryllup Kr. 10,00. — Ialt 2535 Kr.

Hvor ved I det fra?

Saadan spørger Folk nu og da. Alt det om Gud og Himlen, om Fred i Sindet og et Paradis derovre — hvor ved I det fra? Livet er fyldt med bristede Illusioner. Man bliver forsigtig og nøgtern efterhaanden og tager ikke uden videre alting for gode Varer, blot det lyder kønt. Vi vil ikke bedrages. Hvor ved I det fra? Vi spørger ikke i ond Hensigt, men bare fordi vi vil være paa den sikre Side.

To Ting vil vi svare paa dette Spørgsmaal.

For det første: Det er vor Overbevisning, at mange af dem, der mer eller mindre overlegent spørger i denne Sag, har selv inderst inde en Anelse om, at det er rigtigt, at kun hos Gud er Livets Kilde. Pascals Ord har Gyldighed til alle Tider: „Menneskehjertet har nogle Grunde, som Mennesketanken ikke kender“. Vi er skabt med et Hjerte, der kræver at finde Fred og at eje et Haab. Det er uroligt, indtil det hviler hos den Gud, der skabte det. Den, der vover at lade sit Hjerte raade paa Bekostning af Tankens Krav om at have Førsteret, kan ikke undgaa at blive mindet om, at Livets afgørende Virkelighed møder vi i Ordet om ham, som sejrede Paaskemorgen.

Hvor ved vi det fra? Vi ved det, fordi vi kan ikke komme udenom den opstandne Kristus. Han blev os for stærk, og vi lod os overtale. — Vi ved det, fordi Kristi Kirke i 1900 Aar har kæmpet i Kraft af hans Ord. Mørkets Magter har bekriget den, men er bestandig kommet til kort. Kristi Evangelium har gaaet sin Sejrs-gang. Det har tændt Lys, hvor det fik Magt, og Barmhjertigheden groede i dets Fodspor. Det har skænket dem, der vovede at give sig det i Vold, de evige Værdier, som Møl og Rust ikke kan fortære. Vi saa med vore egne Øjne, hvordan det hjalp Mennesker til at bære Livets Byrder uden at segne, hvordan det gav Kraft i Sorgen og Frimodighed i Døden. Vi saa, hvordan det var i Stand til at skænke den Fred, som er himmelvidt forskellig fra slap Resignation over for Tilfældighedernes Tyranni.

Det andet Svar til dem, der spørger: Hvor ved I det fra? lyder saadan: Det nytter ikke at forklare jer det. For der er ingen, der oplever Sandheden i Kristi Evangelium, hvis de ikke selv vil indlade sig med det. Tro udspringer ikke af Forklaringer. Den skabtes af det Ord, der — fordi det er eet med selve Livssandheden — anbefaler sig til alle Menneskers Samvittighed. Og den, der vil være af Sandheden, skal høre Kristi Røst. Temperament, Omgivelser, Slægtsarv, intellektuel Udrustning — vi siger ikke, at det er ligegyldige Ting, men vi paastaar, at vi er alle fælles om at

være Skyldnere og om, at vi er dødsens. Derfor har Kristi Ord Ærinde til os alle. Og derfor er der ingen, der finder Hvile for sin Sjæl ad nogen anden Vej end ved at lade sig overtale af ham, som tog vor Skyld, og som sprængte Dødens Lænker. I ham er Livet.

Stiftsprovst *Kai Jensen*, Aarhus.

To Skæbner

(Læs Lk. 16, 19-31)

Det kan se ud til, at de fleste Mennesker er mere optagne af deres jordiske Skæbne, af Rigdom og Fattigdom, end af deres evige Skæbne, Frelse og Fortabelse, Himmel og Helvede. Hvis det sidste Spørgsmaal overhovedet kommer indenfor Tankernes Rækkevidde, tages det ikke med Alvor, og udskydes til en anden Gang. I denne Lignelse siger Jesus med al mulig Klarhed, at et Menneskes Skæbne bestemmes her paa Jord. Den bestemmes ikke af hans sociale Position, men af hans Forhold til Guds Ord. Dette Ord er Frelsetilbudet, er Guds Barmhjertighed imod en Slægt, som trods al sin tekniske Formaaen og Tanke om egen Rigdom dog er en fattig Slægt, fattig paa social Retfærdighed, fattig paa Aand og fremfor alt fattig paa Gud.

Det blev en Slægt fattig paa Gud, fattig paa Liv, fordi den ikke brød sig om Guds Ord. Her er altsaa saavel mange enkeltes Ulykke som Slægtens Ulykke. Mange vil ikke se Ulykken, for de som den rige Mand slaar Øjnene op i Pinestedet. Men vi, som kender Guds Ords Kraft til Frelse, skal bringe dem Guds Ord. Der skal ikke ske Mirakler ved at nogen opstaar fra de døde, men der skal vidnes om Jesus, vor eneste Frelser. Tro ham som Guds Ord, saa skal din Skæbne ende i Abrahams Skød.

Niels Bundgaard,
Sognepræst, Ejsing.

Søndagsskolen

Børnene er den største Gave, der er betroet vore Hjem. Denne Gave vil vi alle gerne værne om, og enhver Far og Mor søger, saa godt de kan, at bevare deres Børn fra alt ondt. Derfor bærer vi vore Børn hen til Døbefonten, og derfor giver vi dem gennem Søndagsskolen en Hjælp til at leve Livet.

Søndag den 5. September startede Menigheden en Søndagsskole i *Dyssegaardskirken*. Den afholdes hver Søndag fra Kl. 13-14. Alle Børn er velkomne, og vi haaber, at alle Forældre vil slutte op om den.

Vi takker Hjemmene for den Forstaaelse og Velvilje, vi straks fra Starten har mødt, og det har glædet os, at vi kunde begynde med at indskrive

ca. 90 Børn. Søndagsskolen i Dyssegaardskirken er blevet oprettet i god Forstaaelse med den allerede bestaaende.

Udvalget.

Tre Ord

Det er tre Ord, som tilsammen opbygger hele Kristendommen. Tre upopulære Ord. Men hvem har sagt, at Guds Ords Forkyndere først og fremmest skal udtale sig saaledes, som vi synes om.

Et lyst Ord — *Naade*. Et alvorligt Ord — *Ansvar*. Og et dystert Ord — *Dom*.

Naade — siger Folk og sætter en misfornøjet Mine op, hvad skal vi med Naade? Vi er ingen Tiggere, som behøver at bede om Naade.

Ingen, som ikke selv for blodig Alvor har oplevet, hvad Naaden er for noget, kan gøre sig Begreb om det. En, som er født blind, kan nok høre Folk beskrive Højsommerens tindrende Pragt, saaledes at han næsten kan se hele Farvesymfonien. For en Tid siden kunde vi læse i Aviserne om en Kvinde, som havde faaet sit Syn igen efter en Operation, og hun vidnede netop om dette. Ingen Beskrivelser kunde maale sig med Virkeligheden, de blev blot et svagt Billede af det, hun fik at se, da hun selv kom saa langt. Paa samme Maade kan et Menneske høre Guds Naade beskrives, han kan læse om Guds Barmhjertighed, blive Professor i disse Ting. Men først naar han selv har erfaret det, bliver han klar over, hvad det egentlig er.

Spørg ikke den, som synes, han selv kan begribe, hvad Naade er; heller ikke den, som har Kristendommen som et Slags Diskussionsemne. Spørg en, som har gaaet fra Mørke til Lys, fra Helvede til Himmel, fra Nød til Naade.

Det andet Ord hedder Ansvar. Det kommer vi aldrig fra, at med Naade følger Ansvar. Og vi lever helst uden personligt Ansvar. Har vi begivet os ind under Ansaret? Jeg er bange for, vi udelukker det fra Fredskongresser og Raadslagninger. Ingen kristen Overspændthed, Tak!

Heller ikke i vort Privatliv tager vi Gud nævneværdigt med i Regningen. Man kunde have ventet, at det forfærdelige, som er overgaaet vor Jord, skulde have drevet os i Armene paa Gud; men i Stedet for tales der om en religiøs Klimaforandring til det værre, og om, at Kirken har Kulturkamp i Vente.

Saa vi kommer ikke bort fra det tredje Ord: Dom. Dom behøver ikke at bestaa i, at større og mindre Byer bliver lagt i Aske, men inderst inde bestaar den altid i dette at skydes til Side, blive sat ud af Funktion. Lysestagen flyttes fra sin Plads, kaldes det i Skriften.

Det sælsomste af alt sælsomt er, at Dommen dybest set er en Side af Guds Kærlighed. Johannes understreger, at „dette er Dommen, at Lyset er kommet til Verden.“ Det er, fordi Gud elsker os, at han dømmer alt, som vil skade os. Vi oplever denne Dom som et nyt sønderknusende Syn paa os selv. Jeg ser til min Forfærdelse, hvad jeg er — et Menneske, som lever et Skinliv og et Løgnliv. Men du, Fader, kan lede Sandheden ind i mit Liv, alene du. Af Naade. Tag dig af mig og gør noget helt af mig!

En saadan Bekendelse bryder Brodden af Dommen. Du, Fader, kender Livets friske Kildespring i Sjælen, Sorgfrihed i egentligste Forstand oplever vi kun, saa længe vi er omsluttet af Guds Barmhjertighed.

Nils Bolander.

Medlemstallet i Kirkeforeningen

Indmeldte Medlemmer 1106 (Sidst 1101).
Tegnet Aarskontingent 5545 Kr. (Sidst 5523 Kr.).
Kontingentgennemsnit 5 Kr.

Møder

(Ordnet af Lægmandskredsene).

Oktober

- Torsdag den 7. Oktober Kl. 20: Offentligt Møde hos Hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298. Taler: Sognepræst I. Christensen, Timotheus-Kirken.
Torsdag den 14. Oktober Kl. 20: D.M.S. Møde hos Hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298. Taler: Kinamissionær Buch.
Torsdag den 21. Oktober Kl. 20: Fælles Bibelkreds hos Fru Hansen, Sønderdalen 34 (Ap. Gern. Kap. 17).

November

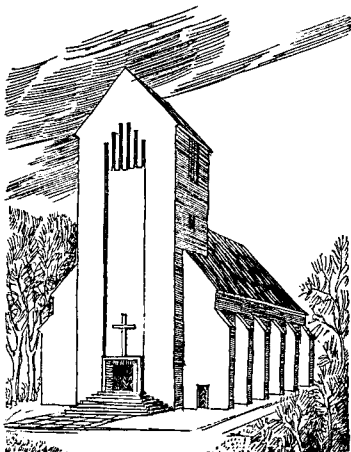
- Torsdag den 4. November Kl. 20: Offentligt Møde hos Hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298. Taler: Repræsentant Holm-Hansen.

Kirkeugen.

- Søndag den 14. November: Generalsekretær, Pastor Kühle.
Mandag den 15. November: Pastor Borris, Aalholm Kirke.
Tirsdag den 16. November: Sekretær Jørgen Larsen, Bethesda.
Onsdag den 17. November: Højskoleforstander Frits Larsen, Hillerød.
Torsdag den 18. November: Pastor Frøkjær-Jensen, Tikøb.
Fredag den 19. November: Pastor Grinderslev, Herlev.
Alle Møderne afholdes Kl. 20. Hver Aften Solo- eller Korsang.
Søndagsskolen: Hver Søndag Kl. 13 i Dyssegaardskirken.

Ansvarshavende Redaktør: Pastor Max W. Olsen.

Teller, Hellerup.

Dyssegaards- Kirken

Nummer 2 - 1. Oktober 1948 - 13. Aargang

Dyssegaardskirken (i Dyssegaardsskolen, Dyssegaardsvej 26)

Højmesse hver Søndag Kl. 10.
(Prædikantliste i Aviserne).

Bibellæsning i Præstegaarden.
Den anden og fjerde Mandag i hver Maaned
Kl. 20. Alle er velkomne.

Frivilligt Drengeforbund.
Formand: Pastor Jacobsen.
Leder: Klokker Rudolf Hansen.
(Program tilstilles Medlemmerne).

Søndagsskole hver Søndag Kl. 13
i Dyssegaardskirken. Forstander: Skolebe-
tjent Schmidt.

* * *

Adresser:

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen,
Dyssebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes bedst Kl.
18—19 (Tirsdag ikke).

Residerende Kapellan Max W. Olsen.
Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træffes
bedst Kl. 12—13. (Fredag ikke).

Klokker Rudolf Hansen,
Ellemosevej 115. Telf. GE 2875. Træffes hver Dag
(undt. Torsdag) Kl. 10—13, Fredag tillige Kl. 18—19.

Organist Paul Hamburger,
Jægerbakken 7, Telf. Ordr. 5227.

Menighedsraadets Formand:
Overretssagfører Hans Bredmose,
Fragariavej 9. Telf. Helrup 4854.

Menighedssegl. Frk. E. Rønnenkamp Holst,
Begehøj 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl. 13—15.

Herrens Ord bliver evindeligt

Den lyse Sommer er forbi, og Efteraaret er over os. „Nu falmer Skoven trindt om Land, og Fuglestemmer daler“. Dagen er blevet kort, Aftenen til Gengæld lang og kølig; den mørke og kedelige Vinter staar for Døren.

Det er trist igennem Aarets Løb at blive mindet om alle Tings Omskiftelighed, ja Forkrænkelighed, som griber ind ogsaa i vor egen personlige Tilværelse. „Alt Kød til Hobe er Græs, al dets Ynde, som Markens Blomt; Græsset visner, og Blomsten falder af“, staar der hos Profeten Esajas (40, 6-7). Og vor Erfaring gaar ud paa det samme. Men Profeten tilføjer noget afgørende: „Herrens Ord bliver evindeligt!“ Han har gentagne Gange oplevet, at midt i en urolig og usikker Verden var der een Ting, som ikke svigtede, og som han trygt kunde forlade sig paa, og det var Guds Ord. Herrens Ord gav Haab og Frimodighed, Herrens Ord gav Livet Mening og Indhold. Og derfor maatte Profeten blive en Forkynder af dette Ord.

Herrens Ord bliver evindeligt; det vil sige: det lyder til hver ny Generation, der vokser frem. Vel har Guds Ord haft — og har stadig — mange Fjender; det lyder dog endnu iblandt os med sin gamle Kraft og Klang. Det lyder iblandt os for at kalde os til Gud; det er et Ord om, at Gud kommer os i Hu. Har vi end ofte svigtet ham eller ikke skænket ham en Tanke, saa har han dog ikke forkastet os, men ligesom en Fader forbarmer sig over sine Børn, saaledes forbarmer Gud sig over os, og derfor sparede han ikke sin egen Søn, men gav ham hen for os alle, for at vi i vor Herres Jesu Navn altid kunde finde en naadig Fader i Himlens Gud. Det er, hvad Guds Ord gaar ud paa: Han er vor himmelske Fader. Han vil frelse os gennem denne timelige og omskiftelige Verden til sit evige Rige. Han vil, idet vi giver ham vor Tro,